

forsørgelsen, som det ærede Medlem vil udvide til dem, der have været 3 Aar Medlemmer, er det en besynderlig Ting, naar der siges, at Vedkommende kun skal have Afgang til Understøttelse af en Sygekasse og iøvrigt opfylde de nedenfor nævnte Betingelser. Det er altsaa en af Betingelserne, at saasnart en Mand melder sig ind i en Sygekasse, er han istand til at sige: Nu vil jeg have al den Hjælp, som jeg herefter behøver (Modsigelse af Th. Nielsen). So, det er klart; han er istand til at sige: Jeg vil have al den Hjælp, jeg herefter behøver, ud af denne Kasse. Det staar der jo ligefrem. Han kan faae denne Hjælp, naar han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke ved Lediggang, Driftsældighed eller lastefuld Vandel selv er Skyld i sin Trængsel. Det skal være notorisk, at han falder ind under en af disse Kategorier. Vi have ifjor nærmere drøftet Begrebet Lediggang, og jeg udtalte dengang og skal gentage det nu, at det glæder mig, at dette Udtryk er kommet ind; derved er Forholdet klaret; der stod tidligere Dovenskab, men Lediggang er Noget, som maa kunne konstateres, og som vil foreligge i meget faa Tilfælde. Der er altsaa givet Ret til Hjælp af denne Kasse, og Understøttelsen bevilges af en særegen valgt Bestyrelse, der iøvrigt staar i et vist Forhold til den kommunale Bestyrelse. Denne Bestyrelse uddeler altsaa denne Hjælp, det vil sige, den bevilger Hjælpen halvt ud af Kommunekassen og halvt af Statskassen. Jeg maa dog her røre lidt ved en Udtalelse af det ærede Medlem, som talte for Forslagsstillerne, nemlig angaaende en Indvending, som jeg har tilladt mig at gjøre, som han afviste som aldeles intetbetydende, nemlig at det vilde være noget betænkeligt at give Bevillingsmyndighed til en Bestyrelse, valgt paa den Maade, som bevilgede ud af Statskassen og Kommunekassen, hvad den fandt rigtigt at bevilge, ganske vist under en noget lempelig Kontrol. Derom mente det ærede Medlem, at det var Noget, vi kendte meget godt i andre Forhold; men jeg maa bede det ærede Medlem paavise noget lignende; hvad han anførte, passer aldeles ikke. Han sagde, at vi havde Bevillinger til Dyrkning af Husmandslobder, og vi havde Bevillinger til Landbohøjskolen; der fordeles Beløbene af de Vedkommende, og man har meget lidt Tilsyn med det. Det kan være meget rigtigt, men der bevilges Beløbene med en bestemt Sum; men i dette Tilfælde er det Bestyrelsen, der frit udskriver af Stats- og Kommunekassen, og til denne Bestyrelse overdrager man en af de vigtigste Funktioner, som den egentlige Kommunalbestyrelse har. Jeg tror, at man er i meget daarlignende Overensstemmelse med den virkelige kommunale Bevidsthed her i Landet, naar man vil ordne Forholdet paa denne Maade. Hvad iøvrigt angaar Forholdet mellem den foreslaaede Bestyrelse og Kommunalbestyrelsen, forekommer det

mig tvivlsomt, hvorledes dette er ordnet, idet der staar i § 4, at den, der finder sig brøstholden ved de af Bestyrelsen i Genhold til §§ 3 og 4 trufne Afgjørelser, kan indaante disse for det kommunale Raad, ved hvis Afgjørelse det har sit Forblivende." Jeg maa altsaa antage, at det er den, som søger Understøttelse, som har denne Afgang, og at den Appel, som kan finde Sted til Indenrigsministeren, kun kan finde Sted, forsaavidt det forlanges af Bestyrelsen for Understøttelseskassen, idet der nemlig staar i § 16, at i Tilfælde af Meningsulighed mellem den kommunale Bestyrelse og Bestyrelsen for Understøttelseskassen bliver Sagen at afgjøre af Indenrigsministeren. Jeg maa saaledes antage, at det kun er i de Tilfælde, at Understøttelseskassens Bestyrelse forlanger det, at der appelleres til Indenrigsministeren, hvorimod Vedkommende, der søge Understøttelse, ere afstaarne derfra. Jeg tror ikke, at det vil være muligt at slutte sig til dette Lovforslag, naar § 4 i det væsentlige fastholdes, som den staar her, og jeg tror, at det vilde være en høist uheldig Ordning af de kommunale Forhold paa Landet, om man vilde konstituere en særlig Kommunalbestyrelse for disse Tilfælde. Jeg siger Kommunalbestyrelse; thi det, Bestyrelsen vilde faae med at gjøre, for saa vidt angaar § 4, vilde netop være saadanne Ting, som nu falde ind under den almindelige Kommunalbestyrelses Raadighed. For § 3's Vedkommende ser jeg ikke, hvorfor man ikke kunde have Kommunalbestyrelsen, hvorimod jeg indrømmer, at for § 5's Vedkommende vilde Bestyrelsen være hensigtsmæssig. Det ærede Medlem nævnte, at ved de Indvendinger, der vare gjorte mod Bestyrelsen, og de Rettigheder, der var givet den, havde han en Tølelse af, at det, der egentlig var i Veien, var den vide Valgfreds, der var foreslaaet i Udsættet. Jeg skal dog bemærke, at ligeoverfor mig kan denne Betragtning ikke gjøres gjældende; jeg har foreslaaet omtrent de samme Bestemmelser i det andet Lovforslag, jeg indbragte. (Afskyldelse). Sa, ærede Medlemmer, kunne godt le ad denne Kasse, det have de Lov til, men der stod man ved et Tilfælde, hvor man kunde gjøre et Fremstridt, hvis man kunde enes derom, det vilde de Herrer ikke, men nu ville de have Noget, som jeg tror, det ikke er muligt at sætte igjennem. I For tillod jeg mig i Forbindelse med flere at stille det Forslag, som ærede Medlemmer ere tilbøjelige til at finde latterligt, men et af Motiverne til Indbringelsen var, at i det Fattigudvalg, der var nedsat i Samlingen 1873—74, af hvilket de ærede Medlemmer for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) og Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg), der væsentligt have haaret dette Forslag frem, ikke vare Medlemmer, som der lignende Forslag frem, og der var megen Stemning ogsaa i de Kredse, i hvilke de ærede Medlemmer bevæge sig, for at slutte sig til dette Forslag. Jeg troede ikke, at Stenningen kunde forandre sig til